

Arrest

nr. 184 413 van 27 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Ingoesjetische origine, en afkomstig uit het dorp Sreni gelegen in het district Malgobek, Republiek Ingoesjetië, Russische Federatie. Vanaf begin 2014 werkte u daar in de winkel van uw tante. Op 8 augustus 2014 was u op bezoek bij uw broer in Karabulak. U kreeg er telefoon van uw zus die u meedeelde dat leden van de ordediensten bij jullie thuis langskwamen met een convocatie op uw naam. U moest zich op 11 augustus 2014 gaan aanmelden voor ondervraging op het politiebureau in Nazran. Daarop belde u uw vader op die toen in Stavropol was. Hij vroeg u om niet alleen naar het politiebureau te gaan, maar te wachten tot hij thuiskwam opdat hij u zou vergezellen. Nog voor uw vader thuiskwam, vielen gemaskerde en gewapende personen op 11 augustus 2014 heel vroeg in de ochtend jullie huis binnen. Ze namen u mee naar het politiebureau in

Magas waar u in een cel werd opgesloten. Enige tijd later werd u naar een andere ruimte gebracht voor ondervraging. De rechercheur beschuldigde u van betrokkenheid bij rebellenactiviteiten. Hij zei dat een ver familielid van u, een zekere P. M. (...), in april 2014 nog was langsgekomen in uw winkel en dat u hem toen gratis voedingsmiddelen zou gegeven hebben. U ontkende dit. De rechercheur begon tegen u te roepen en zette u onder druk om hierover schriftelijke verklaringen af te leggen. U weigerde dit te doen. Vervolgens werden uw vingerafdrukken genomen en werd er ook een foto van u genomen. U werd teruggebracht naar uw cel. Op 13 augustus 2014 werd u opnieuw ondervraagd. Deze keer legde de rechercheur enkele foto's voor. U herkende één van deze personen wel als iemand die uw familielid P. M. (...) op een keer vergezeld had toen hij in uw winkel voedingsmiddelen kwam kopen, maar u ontkende iemand te herkennen. Daarop werd een jongen de kamer binnengebracht die erg toegetakeld was. De rechercheur zei dat deze jongen I. G. (...) was. U had hem nooit eerder gezien. Nadat de jongen was weggebracht, zette de rechercheur u onder druk opdat u zou toegeven dat u hem wel kende. Hij dreigde ermee om u in de gevangenis op te sluiten. Omdat u bang was, verklaarde u schriftelijk dat u deze jongen voedingsmiddelen had meegegeven. Daarna zei de rechercheur dat u vrijgelaten werd, maar dat u ook zou moeten getuigen tegen deze persoon in de rechtbank. Als u weigerde, zou u wel strafrechtelijk vervolgd worden. Daarna werd u naar Nazran gebracht van waar u met de bus terugkeerde naar huis. Toen u thuiskwam vertelde u alles aan uw vader. Uw vader was boos omdat u valse verklaringen had afgelegd en vond het beter om contact op te nemen met de familie van I. G. (...). Op 14 augustus 2014 kwamen zijn familieleden naar jullie huis. Ze eisten dat u schriftelijk uw verklaringen zou intrekken. U legde ook op video een bekentenis af dat u onder druk valse verklaringen had afgelegd. De familieleden dreigden ermee om u te vermoorden als deze verklaringen niet zouden helpen om I. G. (...) vrij te krijgen. Dezelfde dag bracht uw oom u naar familieleden van uw grootmoeder in Galashki. Op 18 augustus 2014 vielen de ordediensten uw huis binnen. Uw vader werd meegenomen voor ondervraging. Uw broer die in Karabulak woont, werd eveneens ondervraagd. Uw oom bracht u vervolgens naar Algon waar u onderdook bij kennissen. Op 27 augustus 2014 ontving uw vader nog een convocatie op uw naam. Op 1 september 2014 vielen de ordediensten binnen bij uw grootmoeder thuis en in de winkel van uw tante. Eind oktober 2014 vernam u dat I. G. (...) door de rechtbank veroordeeld werd tot een gevangenisstraf. U besloot om het land te verlaten. Op 12 december 2014 bracht uw oom u met de wagen naar Wit-Rusland. U reisde verborgen in de laadruimte van een minibus en onder begeleiding van een smokkelaar verder naar België waar u op 15 december 2014 aankwam. U diende op 19 december 2014 een asielaanvraag in. Na uw aankomst in België leerde u D. A. (...) (O.V. 5.176.633) kennen met u wie u hier een religieus huwelijk sloot. Op 28 januari 2016 werd jullie zoontje D. B. (...) geboren.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw geboorteakte, een getuigschrift van middelbaar onderwijs, een arrestatiebevel, een proces-verbaal van huiszoeking, twee convocaties, een envelop, een geboorteakte van uw zoontje D. B. (...), en verschillende medische documenten van uw zoontje.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er vervolging vreesde zowel vanwege de familieleden van een zekere I. G. (...) als vanwege de autoriteiten. U stelde dat de familieleden van I. G. (...) wraak wilden nemen op u, omdat hun familielid veroordeeld werd tot een gevangenisstraf nadat u onder dwang tegenover de autoriteiten valse verklaringen over hem had afgelegd. U beweerde ook gezocht te worden door de autoriteiten, omdat u deze verklaringen later had ingetrokken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 7-16).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u enkele erg vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde aangaande de familieleden van I. G. (...) omwille van wie u vervolging vreesde wegens uw valse getuigenis. Zo kon u niet zeggen wie van zijn familieleden precies bij u thuis was langsgekomen en u onder druk gezet hadden om uw verklaringen in te trekken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 05/09/2016, p. 6). Behalve dat de familie waarschijnlijk ergens uit Nazran afkomstig was, kon u over hen ook geen verdere informatie geven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 11). Gezien u deze familieleden van I. G. (...) toch persoonlijk ontmoet had, gezien uw vader en uw oom volgens u met deze familieleden daarna nog verder onderhandeld hadden, en u in de periode dat u ondergedoken was zelf nog contact onderhield met uw oom (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 11, 12, 13, 14), kan redelijkerwijs dan verwacht worden dat u aangaande uw vervolgers toch meer precieze informatie kan geven. U kon voorts in het geheel niet verduidelijken op welke manier uw vader deze familie vrijwel meteen na uw vrijlating gecontacteerd had, terwijl u toch verklaarde dat noch u zelf noch uw vader deze personen kenden. U stelde enkel in erg vage bewoordingen dat hij hen gevonden had door zijn connecties (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 11), wat weinig overtuigend is. Dergelijke vage en weinig overtuigende verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast legde u enkele incoherente en tegenstrijdige verklaringen af aangaande de verdere contacten tussen uw vader en de familieleden van I. G. (...).

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat uw vader na de veroordeling van I. G. (...) zijn familieleden geld had aangeboden opdat ze geen wraak zouden willen nemen op u. U stelde dat hij hiervoor zeker één keer samen met uw oom naar hen gegaan was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 14). In uw tweede gehoor stelde u daarentegen dat er, behalve de enige keer dat de familieleden van I. G. (...) naar jullie thuis gekomen waren op 14 augustus 2014 om u onder druk te zetten uw verklaringen in te trekken, verder op geen enkele manier nog contact was geweest tussen uw vader en deze personen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 05/09/2016, p. 7). Toen u er later tijdens hetzelfde gehoor op gewezen werd dat u in uw eerste gehoor toch verklaard had dat uw vader nog getracht had om met de familie G. (...) te onderhandelen, paste u uw verklaringen aan, wat op zich al weinig overtuigend is. U stelde dat uw vader hen inderdaad geld had aangeboden, maar dat hij dit via andere personen gedaan had en de familieleden niet meer ontmoet heeft (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 05/09/2016, p. 9), wat dan weer tegenstrijdig is met uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor waarbij u duidelijk stelde dat uw vader zelf naar hen gegaan is.

Verder verklaarde u in het begin van uw eerste gehoor dat de familieleden van I. G. (...) nog naar uw verblijfplaats zijn komen informeren bij uw vader (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 4). Later tijdens uw gehoor stelde u daarentegen dat de familieleden van G. (...), behalve de enige keer op 14 augustus 2014 dat ze u onder druk hebben gezet om uw verklaringen in te trekken, niet meer bij jullie thuis zijn langsgekomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 12). Op het einde van uw gehoor beweerde u nog dat de familieleden van I. G. (...) ook na uw vertrek uit het land niet meer zijn langsgekomen bij uw familie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 16).

Toen u vervolgens op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, bleef u bij uw laatste verklaringen en ontkende u eerder in uw gehoor andere verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 20/06/2016, p. 16), wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid die dan ook gehandhaafd blijft.

De vastgestelde incoherenties en tegenstrijdigheden hebben allen betrekking op essentiële elementen in uw asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan bijgevolg ernstig.

Gezien bovenstaande vaststellingen met betrekking tot het ongeloofwaardig karakter van uw beweerde vervolgingsproblemen met de familieleden van I. G. (...), kan bijgevolg nog maar weinig geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde vervolgingsproblemen met de autoriteiten die volgens uw verklaringen hiermee toch rechtstreeks verband houden.

Er dient nog te worden opgemerkt dat er door de informatie- en researchdienst Cedoca in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag bepaalde informatie werd teruggevonden aangaande de betrokkenheid bij de rebellenbeweging van een zekere P. M. (...) die in mei 2014 gedood werd tijdens een gewapende operatie van de ordediensten. Uit deze informatie blijkt verder ook dat een zekere I. G. (...) in mei 2014 gearresteerd werd door de autoriteiten en veroordeeld werd tot gevangenisstraf wegens zijn betrokkenheid bij illegale gewapende groeperingen en het illegaal bewaren en bezitten van explosieven. Deze informatie vermag echter niet om afbreuk te doen aan bovenstaande argumentatie aangaande het ongeloofwaardig karakter van uw persoonlijke vervolgingsproblemen.

Wat betreft de door uw advocaat op het einde van uw eerste gehoor aangehaalde medische problemen van uw zontje D. B. (...) en waarvan ter staving eveneens verschillende medisch documenten werden

voorgelegd, kan worden opgemerkt dat deze medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw geboorteakte, de geboorteakte van uw zootje, en het getuigschrift van uw middelbare studies bevatten louter persoonsgegevens en gegevens betreffende uw studies die hier niet direct in twijfel worden getrokken. Wat betreft het arrestatiebevel, het proces-verbaal van huiszoeking, en de twee convocaties, dient er op gewezen te worden dat om enige bewijskracht aan dergelijke documenten te ontnemen, ze dienen te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Deze documenten kunnen op zich het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen bijgevolg niet herstellen. De envelop toont enkel aan dat u hier post ontvangt uit de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 3 en 8 EVRM, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De schending van artikel 8 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf.

HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verweer het door haar eerder voorgehouden asielaanvraag summier herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.5. Waar verzoekende partij stelt – in strijd met de werkelijkheid, zoals blijkt uit de diverse gehoorverslagen – dat zij steeds eensluidende verklaringen heeft afgelegd, oordeelt de Raad dat dit betoog *in concreto* niet de minste weerlegging inhoudt van de door verwerende partij vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het door haar voorgehouden asielaanvraag.

Aangaande het verweer van verzoekende partij dat het kort door de bocht is van verwerende partij om louter op basis van het niet weten van de namen van de familieleden van I. G. die haar waren komen bedreigen haar verklaringen in twijfel te trekken, bemerkt de Raad dat dit verweer het resultaat is van een onvolledige lezing van de bestreden beslissing. Ook de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande het aantal contacten met de familieleden van I. G., betreffende de wijze van het aanbieden van geld en betreffende het informeren naar de verblijfplaats van verzoekende partij verhinderen mede aan het door verzoekende partij voorgehouden asielaanvraag enig geloof te hechten.

Waar verzoekende partij haar onwetendheid betreffende de familieleden van I. G. nog tracht te verklaren door te stellen dat zij in een zeer “*patronale samenleving*” leeft waar alles geregeld wordt door de pater familias en haar vader haar derhalve uit alles heeft buitengehouden, is de Raad evenwel van oordeel dat ook dit argument niet kan worden aangenomen. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bemerking dat de Ingoesjetische samenleving een sterk patriarchale samenleving is een blote bewering betreft daar niet onderbouwd met enige objectieve informatie. Verder blijkt uit de gehoren van verzoekende partij op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stukken 5a en 5b) niet dat zij uit alles werd buitengehouden, integendeel. Zo weet verzoekende partij bij haar gehoor op 5 september 2016 duidelijk dat er geld werd aangeboden door bemiddeling van derden (administratief dossier, stuk 5a, p. 9) en weet zij bij het gehoor van 20 juni 2016 precies te vertellen dat er geld werd aangeboden, dat dit na de veroordeling van I. G. was, dat dit geld werd aangeboden door haar vader vergezeld van haar oom en is de reactie van de familie G. bij het aanbieden van het geld haar zelfs woordelijk bekend: “*Ze hebben gezegd dat ze hem niet terug brengen met geld, dat ik valse beschuldigingen heb gedaan, dat ze geld niet nodig hebben*” (administratief dossier, stuk 5b, p. 14). Het verweer dat verzoekende partij onwetend zou zijn door de patriarchale Ingoesjetische samenleving en derhalve door het bewust uit alles buiten gehouden worden door haar vader is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Tenslotte is ook de opmerking van verzoekende partij dat zij er het raden naar heeft hoe haar vader het geld aan de familie G. heeft aangeboden volstrekt onaannemelijk. Immers als verzoekende partij totaal niet weet hoe dit is gebeurd, kan zij hierover ook geen verklaringen afleggen, laat staan tegenstijdige verklaringen. Verzoekende partij stelt bij het gehoor van 5 september 2016 dat het geld werd aangeboden via derden, en in het gehoor van 20 juni 2016 wist zij gedetailleerd te vertellen dat haar vader samen met haar oom het geld aanbood bij de familie G. na de veroordeling van I. G. en dat de familie dit weigerde omdat hiermee I. G. hen niet werd teruggebracht. Dat verzoekende partij plots in het verzoekschrift komt aandragen met er het raden naar te hebben, is flagrant strijdig aan haar beweringen tijdens voormelde gehoren.

De door verwerende partij vastgestelde opvallende vaagheden en tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas blijven dan ook onverminderd overeind en verhinderen terecht aan dit relaas enig geloof te hechten.

2.2.6. Waar verzoekende partij stelt dat haar asielrelaas bewezen is door de door haar bijgebrachte documenten, zoals het arrestatiebevel, het proces-verbaal en de convocaties, oordeelt de Raad evenwel dat bijgebrachte documenten enkel een bewijswaarde hebben wanneer deze samengaan met een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet aan de orde is. Documenten kunnen enkel worden aangebracht ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, doch vermogen niet een ongeloofwaardig bevonden asielrelaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen.

2.2.7. Betreffende de bemerking van verzoekende partij dat het onmogelijk is om de bescherming van haar eigen autoriteiten in te roepen, acht de Raad dit betoog irrelevant gezien de volstreekte ongeloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas waardoor zij zich niet dient te beroepen op deze bescherming.

2.2.8. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Desbetreffend motiveert verwerende partij als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.*

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.” De Raad stelt vast dat verzoekende partij deze motivering ongemoeid laat en evenmin andersluidende informatie bijbrengt waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet correct of niet langer actueel is. Aangaande motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

Waar verzoekende partij citeert uit het Belgisch reisadvies dat reizen naar Dagestan, Tsjetsjenië en Ingoesjetië ten strengste af te raden zijn, wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van het betreffende land, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekende partij die wel deze nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoekende partij verwijst is *in casu* irrelevant daar het niet slaat op de concrete situatie van verzoekende partij, doch slechts bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van de Noordelijke Kaukasus (RvS 25 september 2007, nr. 174.848; RvS 25 september 2007, nr. 174.843).

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 20 juni en 5 september 2016 de kans kregen om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT